

самостійно призначати експертизи. Як свідчить практика, це не ускладнює сам процес розслідування та сприяє нормальному функціонуванню системи органів правопорядку.

По-третє, окремо слід звернутися до питання щодо процесуальної самостійності слідчого. Згідно із ч. 5 ст. 40 КПК слідчий, здійснюючи свої повноваження відповідно до вимог КПК, є самостійним у своїй процесуальній діяльності. Виходячи з аналізу положень КПК доречно постає питання щодо рівня його процесуальної самостійності. Слідчий позбавлений можливості самостійно приймати процесуальні рішення щодо застосування будь-яких заходів забезпечення кримінального провадження, залучення експерта до кримінального провадження.

Вищевказане надає підстави стверджувати про нагальну потребу перегляду положень КПК та вирішення проблемних питань досудового розслідування, що сприятиме підвищенню рівня ефективності протидії злочинності.

Одержано 17.04.2018

УДК 343.1(477)

Олександр Олександрович ОРЛОВ,

курсант групи Ф-1-14-7 ХНУВС

Науковий керівник: доцент кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства факультету № 1 ХНУВС кандидат юридичних наук Абламський С. Є.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ОСОБИ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ

Із набранням чинності КПК 2012 р. на законодавчому рівні та в теорії кримінального процесу з'явилась низка новацій, однією з яких є негласні слідчі (розшукові) дії (далі – НСРД). За допомогою таких дій слідчий, прокурор реалізують свої повноваження щодо збирання (отримання) доказів, при цьому не повідомляючи особу, щодо якої вони проводяться. Водночас на сьогодні залишається ще багато не розкритих питань практичного застосування НСРД. Дослідивши статистику звернень із клопотаннями про дозвіл на проведення НСРД, можливо побачити, що найбільшу кількість клопотань про проведення НСРД становлять клопотання про зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж та про установлення місцезнаходження радіоелектронних засобів.

Безпосередньою метою проведення негласних слідчих (розшукових) дій є отримання відомостей про злочин та особу, яка його вчинила. При цьому КПК не пов'язує коло осіб, щодо яких вони можуть проводитися, з їх процесуальним статусом. Тобто негласні слідчі (розшукові) дії можуть здійснюватися не тільки відносно підозрюваного, а й інших осіб, які можуть і не мати процесуального статусу в конкретному кримінальному провадженні, за виключенням втручання у приватне спілкування захисника, священнослужителя з підозрюваним, обвинуваченим, засудженим, виправданим (ч. 5 ст. 258 КПК). Захищаючи конституційні права, КПК наголошує, що особи, права яких були тимчасово обмежені під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій, а також підозрюваний, його захисник мають бути письмово повідомлені прокурором або за його дорученням слідчим протягом дванадцяти місяців з дня припинення таких дій, але не пізніше звернення до суду з обвинувальним актом.

16 січня 2014 року Верховна Рада України підтримала проект закону № 3879 «Про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та процесуальних законів про додаткові заходи захисту безпеки громадян. Цим Законом вносились зміни, зокрема і до Закону України «Про телекомунікації», а саме: ч. 2 ст. 63 доповнили пунктом 11 такого змісту: «(11) надання телекомунікаційних послуг із використанням ідентифікаційних телекомунікаційних карток здійснюється на підставі укладеного між оператором телекомунікацій і споживачем телекомунікаційних послуг договору в порядку, передбаченому законодавством». Тобто SIM-карти у мобільних операторів потрібно було купувати лише на підставі письмового договору з оператором телекомунікацій. Але вже 28 січня 2014 року ці зміни були скасовані на підставі Закону України «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» № 732-VII від 28 січня 2014 року і в подальшому Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо припинення норм законів, схвалених 16 січня 2014 року» № 767-VII від 23 лютого 2014 р.

Підсумовуючи вищевикладене, хочу наголосити, що для уникнення такого вища як «зловживання правом» слідчим суддям слід пильніше ставитися до клопотань слідчого, прокурора про проведення відповідної негласної слідчої (розшукової) дії. Також слід підвести роботу суду та прокуратури до реалій чинного законодавства та сьогодення. Зокрема, на теперішній час залишається не роз'ясненим питання, яким чином слід розпочинати проводити негласні слідчі (розшукові) дії, для проведення яких необхідна ухвала слідчого судді або дозвіл прокурора, у нічний час доби. Коли на добове чергування заступає лише слідчий, а графік роботи суду ПН-ПТ, з 09-00 до 18-00.

Одержано 17.04.2018

УДК 343.1(477)

Олександр Олександрович ШАТУРСЬКИЙ,

курсант групи Ф1-302 ХНУВС

Науковий керівник: старший викладач кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства факультету № 1 ХНУВС кандидат юридичних наук Романюк В. В.

ВЗАЄМОДІЯ СЛІДЧОГО З ОПЕРАТИВНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ

Однією з головних вимог швидкого, повного та неупередженого розслідування злочинів є правильно побудована взаємодія слідчого з оперативними підрозділами, про що закріплено в ст. 41 КПК України. Питання, пов'язані із взаємодією є актуальними, оскільки безпосередньо пов'язані із завданням посилення ефективності боротьби зі злочинністю.